

Pane plukovníku!

Srdečně Vás zdravím a přeji v novém roce hodně zdraví, osobní pohody a pevné nervy při plnění Vaší funkce zástupce předsedy Výboru Českého svazu letectví.

Nemohl jsem se zúčastnit shromáždění ke 100.výročí čsl letectva ze zdravotních důvodů, ale tím větší snahu jsem vyvinul, abych získal materiály, které tam vznikly. V minulosti jsem byl 18 let členem Revizní komise SLČR a prošel jsem tedy tu část života SL, kde se tříbily názory a vznikly chyby, které neměly vzniknout. To je za námi a snad někdy o tom někdo napíše pravdu. To my starší už nebudeme na světě.

Vaše vystoupení na shromáždění v Praze jsem důkladně prostudoval a souhlasím s ním. Ten konec byl podle mého gusta řečen správně. Proto na poslední člen.schůzi našeho spolku jsem žádal výbor spolku SL Brno, aby s Vaším referátem byla seznámena celá členská základna. Bylo přijato opatření, referát bude rozmnožen a kdo bude chtít se s ním seznámit, ho dostal. Teď zbývá jenom jedno. Jak budeme s těmito závěry nadále pracovat! Již dlouho veřejně říkám, že naši historikové zklamali a dáváme možnost, aby se této problematice chopil někdo, kdo to zavede někde na smetiště dějin.

Nebude to lehké, ale jak jste řekl "...kdo si klade nízké cíle, je odsouzen k nezdaru". Čekat dlouho nemůžeme, poněvadž pomalu odcházíme do Leteckého nebe. Správné je "vyvolat ovzduší, kdy se lidé budou ptát, co že je to za bláznů, kteří chtějí z celého leteckého odvětví vybudovat společenskou a sociální sešlost, jež bude obecně respektována, jejíž názory budou muset být brány v úvahu těmi, kteří jsou odpovědní za obranyschopnost státu".

Nyní přeskočím na Váš článek Display Team. Je to několik let kdy jsem Vám napsal dopis, kde jsem se snažil na téma Display Team s Vámi hovořit. Možná, že se dopis k Vám nedostal, poněvadž jsem ho adresoval redakční radě. Jenom krátce:

Display Team je jenom poslední kapitolou, avšak velice krásnou, celé historie akrob. létání čsl. a čes. letectva. Napsal jste, že nemáte ambice suplovat obsah knihy Standy Vystavěla "Králové vzduchu a jejich pokračovatelé". Myslím, že se mýlíte! Jsem rád, že tato kniha existuje. Pro historii létání je to neocenitelné dílo a může sloužit jako odrazový můstek pro seznámení veřejnosti, že jsme existovali. Ne jenom někde, ale dá se od toho odvozovat,

jaké jsme měli "tendá" letectvo a na čem bylo založeno.

Tedy: "Na čem bylo založeno?"

"Na obrovské lásce k létání, která začínala již od létání v Aeroklubech". Ten, kdo šel k letectvu chtěl si splnit tuto lásku. Kteří šli k letectvu jen tak, jak píšete na str. 54 v "Čím chci být", ti toho moc nedokázali. Mám svoji zkušenost.

Tato kniha krásně popisuje chronologicky vývoj vysoké techniky pilotáže, ale mezi řádky je cítit tu kvalitu letectva. Nejen VTP žilo letectvo, ale bylo vycvičeno i profesionálně. Jistě je všechno zdokumentováno v archivech, jaké výsledky jsme měli hlavně na mezinárodních cvičeních. Ta VTP byla jenom třešnička na dortu, nebo květinčky rostoucí na dobře obdělaném záhonku. Čím byl záhonek kvalitnější i květinčky byly krásnější.

Jistě se najdou někteří, kteří budou na naši práci nalepovat politiku tehdejšího stát. zřízení. Je pravdou, že existovala, ale mnohdy se "pletla jenom pod nohy". Jakmile pilot sedl do kabíny letounu, bylo to pouze souznění dvou subjektů - pilota a letounu. Letoun nerozeznával vyjimky. Byl jsem svědkem "ad absurdum" na hodnocení roční práce útvaru, když ZVP pluku prohlásil: "Kdyby nebylo toho létání, tak jsme to mohli všechno splnit". Měl na mysli plán školení a politických akcí.

Nebo poznámka: "Když nebudeš dělat toto, nemůžeš být na př. příslušníkem naletové funkce na štábu pluku" atd. Naši lásku k létání to neovlivnilo.

Dva historiky jsem chtěl vyprovokovat, aby mě odepsali na dopis. Pan PhDr Jiří Reilich, kterého si vážím a prostudoval jsem všechny jeho knihy o RAF /to je druhá má láska/ a pan plk gšt PhDr Eduard Stehlík, MBA, PhD mě na dopis, ve kterém mu děkuji za dárek MO k mým 85. narozeninám také neodpověděl. Nechtěli si asi kazit renomé. Chápu, je to dnes "na pováženou". Vy se ale nebojte, budeme stát za Vámi všichni. Jen Vy máte ambice začít, poněvadž jste byl někdo.

Kdo s Vámi dnes "hovoří" je napsáno v knize Standy Vystavěla na str. 211 - 213. Představit jsem se měl na začátku dopisu. Takže doplním:

Ačkoliv jsem sloužil u sbelp mám 19 rozhonů na nadzvukovou rychlost, většinou jako zálet letounů po opravách. Dosažené hodnoty: Rychlost M1,92 výška 18500m

Bylo mě uděleno 7 leteckých pochval a 24.4.1979 vyznamenání "Za statečnost" za vyřešení havarie Delfínu v Malackách po startu.

Většinu svého leteckého života ^{jsem} prožil na základně v Náměšti n/Osl. Přelétli jsme tam v lednu 1960 z Čáslavi. Od té doby až do odchodu do důchodu jsme žili v barácích, kde měli před námi stavební materiál a různá nářadí. Jenom se to trochu upravilo, ale vytápění bylo lokální uhlím, na nec ukenčeno. Spolu s 80% bojovou pohotovostí jsme žili celý život jako na cvičení. Když jsem v roce 1969 přelétl do Čes. Budějovic na předvádění SU-7bm při 25. výročí založení 1. slp, užasl jsem v jakých podmínkách žili naši kolegové od stíhačů. Uznali jsme, že byli v 1. linii. Nikdy bych však létání za nic nevyměnil.

Považoval jsem za čest se setkat prakticky se všemi piloty, kteří létali Display Team v Jeseníkách, poněvadž bylo uznáno, že tam také patříme. Chtělo by to zopakovat, ale asi by se to nepovedlo. Mám z té "sešlosti" jenom krásnou vzpomínku.

Generál Lad. Klíma se ke mě hlásil v kavárně a svoji skupinu seznámil, že jsem ho vyvezl na první let na SU-7U. Již jsem to zapoměl a doma jsem našel tento zápis v Zápisníku letů. Potěšilo mě to. Přeskočoval jsem také pozdějšího letovoda letectva plk Ing Ivana Bélu a vel. 20. sbolp plk Ing Franty Čísaře.

Všechno již zmizelo nenávratně v dějinách a někdy si myslím, že se to nestalo. Od prvního začátku létání, kdy jsem získal "Letecký průkaz sportovního pilota" č. 10010045 8. října 1954 v Aeroklubu Brno-Medlánky uběhlo měře let. Mnoho kamarádů je již v Leteckém nebi. Chtěl bych se dočkat toho, že se o nás alespoň někdo někdy zmíní.

Ještě jednou zdraví pplk v.v. M. Kratochvíl

"Čestný člen SL Brno"

Ps.:

Prosím, pozdravujte ode mne Jirku Kubalu. Děkuji.

adr:

Milan Kratochvíl

Ke Křišťálovu 774

Náměšť n/Osl, 67571

3

E-mail mého syna: zzk@centrum.cz